

“Η διότι τῶν διαγνωστῶν μᾶς ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ αὐτοδιευμένη διότι δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὥπ’ ὅψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμάς 4. “Η αὐθαίρετος ύπερτιμησίς του παρά τῶν ‘Υποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.”

Πολλοὶ διαγνῶσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἔκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ διατάξια δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν διὰ ἀρκεῖ νὰ μᾶς τὰ στελλουν 8 δραχμάς εἰς γραμματόσημα δι’ ἕκαστον βιβλίου καὶ νὰ τοὺς τὰ στελλωμένα ταχυδρομικῶς ή νὰ δώσουν πάραγγελίουν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπῦρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔστι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΣΙΓΜΑ, Βρυξέλλας.— Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ σατυρικὸ ποίημα σας γιὰ τὸ ἀπειληθέν ταξιδί του ἀγάλματος τοῦ ‘Ἐρμοῦ στὴν Εύρώπη’:

ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Λοιπὸν θὰ ταξειδέψῃ κι’ δ ‘Ἐρμῆς;
Καὶ θὰ δεχτοῦμε τέτοιο πρᾶγμα ἐμεῖς;
Θ’ ἀφήσωμε νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα του;
Δὲν θὰ μιλήσῃ ἡ Ἑλλάδα, ἡ μητέρα του
Ποῦ παίρνουν τὸ παιδί της;
Μὰ δὲν τῆς φθάνουν ἄραγε τῆς ‘Ἀφροδίτης
Τὰ μεγαλεῖα

Τί θέλει κι’ ἀπὸ μένα ἡ Γαλλία;
Στὴν ἔκθεσι κι’ ἐγὼ θὲ νὰ προσθέσω κάτι
Μὰ ὃν μὲ ξαναστείλουν πειδὸν σακάτη
Δὲ θᾶναι γιὰ τὸν τόπο μου μεγάλη συφορά;
Λοιπὸν ἀς μὴ μ’ ἔγγισουνε καὶ τούτη τὴ φορά
Γιατὶ, καθὼς γνωρίζετε, σκεφθῆκαν μερικοὶ
Νὰ μὲ φορτώσουν ἄλλοτε γιὰ τὴν ‘Ἀμερικὴ
Μὰ δημοσίευσε δὲν τοὺς πέρασε κ’ εύρηκα ήσυχία
‘Ἐγώ καὶ ἡ ‘Υγεία

Καὶ τ’ ἄλλα ἀγάλματα μαζῆ
Στὴν χώρα ὅπου ζοῦμε τὴν πεζή.
Μὰ νὰ ποῦ δὲν τὴν ἔχω μέχρι τέλους
Γιατ’ εἶμαι, λέει, δ ‘Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους
Θέτε νὰ μὲ ἀφήσουν ήσυχον πραγματικά;
Κλειδώστε τὴν καλύθα μου ‘Ἐρμη—τικά!

ΑΜΑΡΙΑΝΟΝ, Πειραιᾶ. — ‘Ἐκ τῶν διστίχων ποὺ στέλνετε θὰ δημοσιεύθομεν τὰ καλύτερα. Πρόκειται πάντως περὶ λαϊκῶν διστίχων ἀντίρραφέντων ἀπὸ συλλογήν. “Ἐτοι δὲν εἶναι”

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Πολυκάστασον. — Καὶ τὸ πεζογράφημα καὶ οἱ στίχοι σας δχι ἀπολύτως ἐπιτυχῆ. Διαβάστε λογοτεχνία καὶ ξανδοκιμάζετε, χωρὶς νὰ διάχεστε φυσικά. ‘Ἐργα τοῦ Πρεσβύτερου Εχούν μεταφραστῆ ἀρκετά ἐλληνιστι. Καὶ αὐτὰ ποὺ ζητάτε ἐπίσης. Ζητάστε καταλόγους διὰ τοὺς βιβλιοπώλες τῶν ‘Αθηνῶν. Θὰ δρῆτε ἐκεὶ τὰ πάντα.

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ. Πειραιᾶ. — ‘Ἐχετε ἀσφαλῶς δίκηο. Ἀλλὰ νὰ ποὺ τελειώνει κι’ αὐτὸς σὸς προσεχές φύλλο. Δὲν ήταν ἔξι λοιποὶ διατάξιοι νὰ γίνη διαφορετικά.

Χιλιάδες ἐπιστολῶν μᾶς ἔσταλησαν. Ποτὲ δρευνα δὲν πέτυχε τόσο. Καὶ — δημοσίευσθε — δὲν ήταν δυνατόν νὰ ἀπορρίψωμεν μέρος τῶν ἐπιστολῶν ποὺ μᾶς ἔσταλησαν. ‘Η δεσποινίδες θὰ ἔθυμωναν καὶ μὲ δόλο τους τὸ δίκηο. Τέλος πάντων. Περασμένα-ξεχασμένα.

Π. Θ., Κύθηρα.— Τὸ ποίημά σας «Στὴν ἀνάμνησι» δχι ἐπιτυχές.

Ε. Π. ΖΑΝΙΔΟΥ, Ρέθυμνον.— Τὸ ποίημά σας νὰ τὸ γράφετε σὲ στίχους, νὰ τὸ διορθώσετε καὶ νὰ τὸ ξαναστείλετε. Δὲν εἰνε κακό. Μὰ θέλεις τὸ διόρθωμα προσεκτικό. Διορθίστε τε λοιπὸν καὶ στείλετε το, χωρὶς νέο διόρθωμα κρίσεως φυσικά.

Κ.Α.Ι. ΡΙΝΟΝ, Τάντα.— Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»,

Χρόνια τώρα ἔθλεπα πάντα στὶς τελευταῖς σου σελίδες νὰ γράφης κρίσεις γιὰ διάφορα ποιήματα καὶ πεζά ποὺ ἔστελλαν οἱ ἀναγνῶσται σου.

Ποτέ μου δὲν ἐσκέφθηκα διὰ θὰ μποροῦσα νὰ γράψω κι’ ἐγὼ κατὶ τὸ καλό.

Μιὰ περιπέτεια δημοσίευσθε ποὺ μοῦ συνέβει τελευταῖς μὲ ἔκκαμψεν’ ἀποφασίσω νὰ γράψω κι’ ἐγὼ κάτι, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἔξιστροηση τῆς περιπέτειας αὐτῆς.

Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν νὰ κρίνης τὸ ποίημά μου κι’ ἔσαι εἰναι καλὸ νὰ τὸ δημοσιεύσῃς».

Δυστυχῶς, φίλε κύριε, τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Κι’ αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ θελήσατε νὰ κάμετε ποίησιν μιὰ σας αἰσθηματικὴ ύπόθεσι. Ποιήματα κατὰ παραγγελίαν, έστω κι’ ἀν δ παραγγέλλων εἶνε δ ἔστιός μας δ ἴδιος, δὲν γράφονται. Νὰ τὸ ποίημά σας:

ΑΓΑΠΕΣ

‘Αγάπησα καὶ ἀγαπῶ μιὰ νέα Βασιλεία,
πούχει κορμάκι ζήλευτὸ καὶ τὴν ματιά της θεία
χρόνια τώρα παιδεύομαι σ’ αὐτὴν τὴν τυραννία
μιὰ ζήλεια μοῦ κατέστρεψε τὴ μόνη μου εύτυχία.

“Οταν τῆς είπα «σ’ ἀγαπῶ» μοῦδηπε «κι’ ἐγὼ τὸ δίδιο»
Μά τότε παρατήρησα κάποιο καῦμό αἰφνίδιο
στὰ μάτια της ζωγραφιστό μοῦπε σχεδὸν κλαμμένη
«Ιρόδωσαν τὴν ἀγάπη μας πάμε κι’ οἱ διό δχαμένοι.»

Τότε, μόλις ἀντίκρυσα τέτοιο μεγάλο φθόνο,
ἐκρυψα μέσα στὴν καρδιά τὸν δίδιο μου πόνο...
Κι’ αὐτὸ γιατὶ τὴν λάτρευα καὶ γιὰ νὰ μὴ τὴν θλάψω
νὰ τὴν ξεχάσω ζήτησα τὸν πόνο μου νὰ θάψω.

“Οσο κι’ ἀν ἐπολέμησα δ ἔρωτας μ’ ἐνίκησε
κι’ ἀκόμα ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ ἐνῶ αὐτὴ μ’ ἐμίσησε.

“Ισως γιατὶ φαντάσθηκε
(πῶς τὴν περιγελούσσα
ἐνῶ γι’ αὐτὴν ύπέφερα καὶ
(πάντοτε πονούσα.

Στὴν ζήση μας τὴν τωρινὴ¹
(αὐτὰ συχνὰ συμβαίνουν
δταν φυτρώνουν ἀσκοπα
(σιμὰ στὰ ρόδα ἀγκάθια,
π’ ἀπὸ τὴν ζήλεια χαίρονται
(σὰν θλέπουν μὲ ἀπάθεια
τὰ δλόδροσα τριαντάφυλλα
(μὲ πόνο νὰ πεθαίνουν.

“Αν θέλετε νὰ γράψετε κα-
λούς στίχοις διαβάστε ‘Ἐλλη-
νας ποιητάς καὶ ξένους, ἀν γνω-
ριζετε ξένην γλώσσαν.

Μ. Λ., Μπογιάτι.— ‘Η γνώμη
σας γιὰ τὸν ιδανικὸ σύζυγο ε-
στάλη ἀργά. ‘Η δρευνα ἔτε-
λειωσε.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ‘Οδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β

(Τηλ. 26-135)

*Ιδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

*Οροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

• Εύωτερικοῦ δι’ ἐν έτος Δραχ. 200 • Εύωτερικοῦ Δολλάριων 6

• Εξάμηνος • 100 • Αμερικῆς • 7

καὶ δι’ δλην τὴν ‘Αφρικήν καὶ Βελγικὸν Κογκό ἐπησία συνδρομή σελλι-

νία 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέονταν ν’ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

*Οδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου Δραχ. 4.

• Εν ‘Αμερικῇ, διὰ τὴν ἔγγραφην συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ

φύλλον πώλησην ἡ ‘Εταιρεία New York News Agency General

P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ

κ. K. Καλφοπούλου.